

След дълги консултации с писатели от „Сдружение на българските писатели“ за уточняване на интересни рубрики, списанието стартира с първия си брой през м. април 1998 г.

След излизането на брой втори окончателно се сформира добро мнение за насочеността му и свещеното задължение на всяко издание да казва „истината и само истината“, чрез която се спечелва любовта и доверието на читателя. Посрещна се добре както от писатели, интелектуалци, журналисти така също и от самите романисти. Успя да се популяризира извън пределите на страната. Периодичността на списанието е разкъсана поради все още висящи нерешени финансови проблеми.

Един от положителните фактори е, че списанието се базира на изключително богат материал в ръкописи от ромският фолклор, поезия, митология, история, занаяти, хумор, религия, бит, обичаи, нрави, традиции, самолечението и др.

По страниците може да се прочете :

-наблюдения върху най-актуалните проблеми на съвременността,
-информация чрез ромски издания от други страни по света, връзки с ромски личности вътре и извън страната,

-партньорство с най-популярните съвременни писатели в България, Албания, Полша, Франция и др страни.

-архивен материал от ромски лидери от периода 1939-та до 1944г.; от 1944- та до 1989 и от 1989-та до 1998г.

-познаване из основи на ромската психология и генетична характерност в отношението ѝ спрямо другите в света.

Твърдо знаех, че трябва да е списание, както по съвременна форма, удобна и за съхраняване, така и с примлив формат. Почва за реализирането на тази идея даде и подписването на *Рамковата Конвенция за защита правата на националните малцинства* от Президента на Република България Петър Стоянов, а по-късно и ратифицирането ѝ от българският парламент. Буквално за минути се роди заглавието „Джипси Рай“ (Романо Девлети), съществува едно такова малко стихче, което написах много отдавна, пък и зародилата се дружба между мен и посланичката на САЩ -г-жа Ейвис Боулън, даде избор за това име. От една страна с това име